

Etiora, atque in facie quædam plerumque tunc liuedo apparet, aliàs sæpe per consensum læditur, idquæ sæpe ipsius ventriculi atque mirach, de quo pòst. Aliquando quoque fit vitio totius corporis, tuncque color faciei ad nigredinem vergit, retentio denique sanguinis menstrui hæmorrhoidùmve, aut alia aliqua consueta excretio substitit, superfluitates scilicet iecoris vel splenis, habitus corporis est gracilis, hirsutus, ad nigredinem vergens, venas latas habens. Cum ex dictis intelligere liceat hunc affectum esse deprauatam quandam functionem ipsius principis facultatis, symptoma esse, non morbum, in confesso est. Imaginandi autem facultas non cogitandi, nec memorandi hîc læditur, eritque symptoma pertinens ad actionem læsam facultatis principis, imaginatricis scilicet.

SIGNA Melancholiæ cuiusuis, sunt metus & mæstitia; malè concurrunt cogitationes absque causa manifesta, vapores enim ab atra bile enati, eleuatique, tenebras mentis offundunt, eò quòd cerebrum tenebris simile est redditum, aut quasi tenebrosum sit effectum: haud aliter enim mentem mutare videntur quàm nocturnæ tenebræ, quæ timoris terrorisque non nihil mouent hominibus in iis ambulantibus. Item tædio vitæ, necnon malis intentisque animi cogitationibus afficiuntur, tandem etiam absque vllò ordine verba profundere incipiunt inania. Frequenter etiam in lacrymas prorumpunt, solitudinibusque nunc gaudent, easdemque rursus damnant, cogitabundi sunt, alij se semper decipi, insidiasque sibi strui credunt, somnus per breuis est turbulentisque insomniis perturbantur. Præter iam dictos autem affectus qui omnibus melancholicis communes sunt, alij quasi semper rident, vti contra alij semper lacrymantur; liij vates se augurantes, de rebus futuris multa pollicentur; nonnulli se potentes esse putant; alij in nouam speciem se transformatos existimant, vnde alij cuculorum, alij gallorum aut aliorum animalium voces gestusque imitantur. Alij n-